Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU (czwarta izba)

z dnia 9 kwietnia 2019 r.*

Zamówienia publiczne na usługi – Postępowanie przetargowe – Świadczenie usług informatycznych na rzecz Parlamentu oraz innych instytucji i organów Unii – Wykluczenie z udziału w procedurach udzielania zamówień – Potencjalny konflikt interesów – Nieudzielenie informacji wymaganych przez instytucję zamawiającą – Artykuł 107 ust. 1 lit. b) rozporządzenia finansowego – Przejrzystość – Proporcjonalność – Równość traktowania – Artykuł 102 ust. 1 rozporządzenia finansowego

W sprawie T-182/15

Sopra Steria Group SA, z siedzibą w Annecy-le-Vieux (Francja), reprezentowana przez adwokatów A. Verlindena, R. Martensa i J. Joossena,

strona skarżąca,

przeciwko

Parlamentowi Europejskiemu, reprezentowanemu przez B. Simona i L. Tapper Brandberg, działających w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

popieranemu przez

CGI Luksemburg SA, z siedzibą w Bertrange (Luksemburg),

oraz

Intrasoft International SA, z siedzibą w Luksemburgu (Luksemburg),

reprezentowanych przez adwokata N. Korogiannakisa,

interwenienci,

mającej za przedmiot oparte na art. 263 TFUE żądanie zmierzające do stwierdzenia nieważności decyzji Parlamentu podjętych w ramach postępowania przetargowego PE/ITEC-ITS14 dotyczącego świadczenia usług informatycznych na rzecz Parlamentu oraz innych instytucji i organów Unii Europejskiej, odrzucających oferty konsorcjów IBI IUS i STEEL, w skład których wchodziła skarżąca, w odniesieniu do części nr 2 i 3,

SĄD (czwarta izba),

w składzie: H. Kanninen, prezes, L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín i I. Reine (sprawozdawca), sędziowie,

* Język postępowania: angielski.

sekretarz: C. Heeren, administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 3 października 2017 r.,

wydaje następujący

Wyrok

Okoliczności powstania sporu

1 W dniu 3 kwietnia 2014 r. Parlament Europejski, działając we własnym imieniu oraz na rzecz innych instytucji i organów Unii Europejskiej, ogłosił zaproszenie do składania ofert w przetargu PE/ITEC-ITS14 o świadczenie zewnętrznych usług informatycznych (zwanym dalej „przetargiem").

2 Przetarg został podzielony na osiem części. Zakres przedmiotowy części nr 2–4 został określony w następujący sposób:

– część nr 2: Tworzenie i utrzymywanie systemów rozpowszechniania informacji;

– część nr 3: Tworzenie i utrzymywanie systemów informatycznych dla produkcji;

– część nr 4: Testowanie oprogramowania.

3 W specyfikacji zamówienia dla przetargu (zwanej dalej „specyfikacją") przewidziano zawarcie wielokrotnych umów ramowych dla każdej części i mechanizm kaskadowy w celu wykonania rzeczonych umów ramowych.

4 Punkt I.3 specyfikacji przewidywał:

„Oferenci mogą składać oferty dotyczące jednej lub kilku części zamówienia, z wyjątkiem niekompatybilności odpowiednio wskazanej w opisie każdej części. Oferty złożone w odniesieniu do niezgodnych części, w preferowanej kolejności, zostaną odrzucone".

5 Punkt I.4 specyfikacji stanowił:

„Podmioty gospodarcze nie mogą wchodzić w skład więcej niż jednego konsorcjum składającego ofertę ani być wskazywane jako podwykonawcy przez więcej niż jednego oferenta w odniesieniu do tych samych części lub części wykluczających się".

6 Załącznik II do specyfikacji przewidywał, że złożenie oferty w odniesieniu do części nr 2 lub części nr 3 pociąga za sobą zakaz składania przez oferenta, działającego jako jedyny wykonawca, członek konsorcjum lub podwykonawca, ofert w odniesieniu do części nr 4 lub części nr 6. Co się tyczy części nr 4 przewidziano podobny zakaz dotyczący części nr 2, 3 i 6.

7 W komunikacie prasowym z dnia 8 kwietnia 2014 r. zapowiedziano zamiar nabycia spółki Groupe Steria SA przez spółkę Sopra Group SA.

8 W dniu 22 maja 2014 r. konsorcja IBI IUS i STEEL, oba obejmujące spółkę Sopra Group, złożyły oferty, odpowiednio, w odniesieniu do części nr 2 i części nr 3. W tym samym dniu konsorcjum TEPting, obejmujące Steria Benelux SA, będącą spółką zależną spółki Groupe Steria, złożyło ofertę w odniesieniu do części nr 4.

9 Ponadto w dniu 22 maja 2014 r. konsorcjum CGI-Intrasoft International, składające się z interwenientów – spółek CGI Luxembourg SA i Intrasoft International SA, również złożyło ofertę w odniesieniu do części nr 3.

10 Jak wynika z akt sprawy, skarżąca, spółka Sopra Steria Group SA, powstała w wyniku połączenia spółki Sopra Group z innymi podmiotami, a mianowicie ze spółką Groupe Steria, jej spółką zależną Steria SA oraz spółką zależną tej ostatniej – Steria Benelux. W następstwie wskazanego połączenia spółka Steria Benelux stała się w ten sposób pośrednią spółką zależną spółki Sopra Steria Group.

11 W dniu 26 czerwca 2014 r. spółka Sopra Group rozpoczęła nabycie spółki Groupe Steria.

12 W dniu 14 lipca 2014 r. Komisja Europejska postanowiła nie sprzeciwiać się publicznej wymianie akcji między spółkami Sopra Group i Groupe Steria.

13 W dniu 6 sierpnia 2014 r. spółka Sopra Group ogłosiła, że kryterium minimalnej liczby akcji podlegających wymianie zostało spełnione i że nabyto 79,69% akcji będących przedmiotem transakcji.

14 W dniu 5 września 2014 r. spółka Sopra Group nabyła 90,52% akcji spółki Groupe Steria oraz 89,41% praw głosu w tej spółce. W tym samym dniu spółka Sopra Group zmieniła nazwę na Sopra Steria Group.

15 Pismem z dnia 18 września 2014 r. Parlament poinformował konsorcjum STEEL, że jego oferta została sklasyfikowana na pierwszym miejscu w odniesieniu do części nr 3 oraz że jest ono jednym z oferentów, którym udzielono tego zamówienia.

16 Pismem z tego samego dnia Parlament poinformował konsorcjum CGI-Intrasoft International, że jego oferta została sklasyfikowana na drugim miejscu w odniesieniu do części nr 3 oraz że jest ono jednym z oferentów, którym udzielono tego zamówienia.

17 W dniu 30 października 2014 r. Parlament poinformował konsorcjum IUS IBI, że jego oferta została sklasyfikowana na drugim miejscu w odniesieniu do części nr 2 oraz że jest ono jednym z oferentów, którym udzielono tego zamówienia. Parlament poinformował również konsorcjum TEPting, że jego oferta została sklasyfikowana na drugim miejscu w odniesieniu do części nr 4 oraz że jest ono jednym z oferentów, którym udzielono tego zamówienia.

18 W dniach 10 i 12 listopada 2014 r. konsorcja IBI IUS i TEPting otrzymały dodatkowe informacje dotyczące oceny ofert w odniesieniu do części, wobec których złożyły wniosek o udzielenie informacji.

19 W dniu 12 listopada 2014 r., w drodze pisma od interwenientów, poinformowano Parlament o procesie zbliżania zachodzącym pomiędzy spółkami Sopra Steria Group i Groupe Steria.

20 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 14 listopada 2014 r., zarejestrowanym pod numerem sprawy T-769/14, interwenienci, działający w własnym imieniu oraz w imieniu i na rzecz konsorcjum CGI-Intrasoft International, wnieśli skargę o stwierdzenie nieważności, po pierwsze, decyzji Parlamentu klasyfikującej ich oferty na drugim miejscu w odniesieniu do części nr 3, i po drugie, decyzji Parlamentu klasyfikującej ofertę konsorcjum STEEL na pierwszym miejscu w odniesieniu do tej części oraz udzielającej zamówienia temu konsorcjum jako wybranemu oferentowi znajdującemu się na pierwszej pozycji w mechanizmie kaskadowym, a także o zasądzenie od Parlamentu zapłaty odszkodowania.

21 Pismami z dnia 19 listopada 2014 r. Parlament poinformował konsorcja IBI IUS, STEEL i TEPting o zawieszeniu procedury udzielania zamówień w odniesieniu do części nr 2–4. Wskazane pisma zawierały następujące uzasadnienie zawieszenia: „Celem tego zawieszenia jest ustalenie, czy dodatkowe informacje uzyskane przez Parlament […] są zasadne oraz czy mogą wpłynąć na decyzję o udzieleniu zamówienia".

22 W dniu 21 listopada 2014 r. konsorcja IBI IUS i STEEL poinformowały Parlament o procesie nabycia spółki Groupe Steria przez spółkę Sopra Steria Group. Spółka Steria Benelux udzieliła Parlamentowi takiej samej informacji, proponując, że „wycofa się z zamówienia" w odniesieniu do części nr 4.

23 W dniu 15 grudnia 2014 r. konsorcjum TEPting, w którego skład wchodziła spółka Steria Benelux, poinformowało Parlament o wycofaniu swojej oferty złożonej w odniesieniu do części nr 4. Pismem z dnia 13 lutego 2015 r. Parlament przyjął wycofanie oferty rzeczonego konsorcjum w odniesieniu do tej części przetargu.

24 W dniu 31 grudnia 2014 r. proces łączenia spółek Sopra Steria Group i Groupe Steria zakończył się, wskutek czego spółka Sopra Steria Group posiadała 99,99% akcji spółki Steria Benelux.

25 Pismem z dnia 15 i 20 stycznia 2015 r. Parlament zwrócił się do konsorcjów IBI IUS, STEEL i TEPting oraz do spółki Steria Benelux o udzielenie dodatkowych informacji, w szczególności informacji co do przynależności gospodarczej spółki Steria Benelux do Sopra Group w związku z procesem zbliżania i zakazem składania ofert w odniesieniu do niekompatybilnych części, co mogło doprowadzić do konfliktu interesów.

26 Pismem z dnia 22 stycznia 2015 r. konsorcja IBI IUS i STEEL odpowiedziały na to wezwanie Parlamentu. Pismami z dnia 23 stycznia 2015 r. również spółki Sopra Steria Group i Steria Benelux udzieliły żądanych informacji. W pismach tych te cztery podmioty odrzuciły istnienie jakiegokolwiek konfliktu interesów i, w konsekwencji, istnienie przeszkód do składania przez te podmioty ofert w odniesieniu do niekompatybilnych części. Ponadto stwierdziły one, że wszystkie istotne informacje zostały przedłożone we właściwym czasie.

27 Dwoma pismami z dnia 13 lutego 2015 r. Parlament poinformował konsorcja IBI IUS i STEEL o jego decyzjach odrzucających ich oferty złożone, odpowiednio, w odniesieniu do części nr 2 i części nr 3 (zwanych dalej „zaskarżonymi decyzjami"). W dniu 16 lutego 2015 r. Parlament wysłał te decyzje skarżącej.

28 Każda z zaskarżonych decyzji opiera się na tych samych dwóch odrębnych podstawach.

29 W pierwszej kolejności – równoległe złożenie ofert przez konsorcja IBI IUS, STEEL i TEPting w odniesieniu do niekompatybilnych części przetargu naruszyło art. 158 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. 2012, L 362, s. 1, zwanego dalej „rozporządzeniem delegowanym") oraz pkt I.3 specyfikacji. W szczególności Parlament stwierdził, że ze względu na zbliżenie spółek Sopra Group i Groupe Steria, skarżąca i spółka Steria Benelux stały się tym samym podmiotem gospodarczy. W konsekwencji konsorcja IBI IUS i STEEL, w skład których wchodziła skarżąca, i konsorcjum TEPting, w skład którego wchodziła spółka Steria Benelux, złożyły oferty w odniesieniu do niekompatybilnych części, czyli z jednej strony w odniesieniu do części nr 2 i 3 oraz z drugiej strony w odniesieniu do części 4, pomimo zakazu ustanowionego w pkt I.3 specyfikacji. W tym względzie, w celu stwierdzenia, że skarżąca i spółka Steria Benelux stanowiły ten sam podmiot gospodarczy od dnia 5 września 2014 r., Parlament zastosował wzruszalne domniemanie, nieobalone przez skarżącą, zgodnie z którym to domniemaniem posiadanie przez spółkę prawie 100% udziałów lub akcji w innej spółce, tak jak w niniejszej sprawie, pozwala tej pierwszej spółce wpływać na decyzje tej drugiej spółki.

30 W drugiej kolejności – zdaniem Parlamentu nabycie przez spółkę Sopra Group udziałów w kapitale spółki Groupe Steria doprowadziło do sytuacji mogącej wywołać konflikt interesów, o czym Parlament powinien zostać poinformowany zgodnie z art. 107 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. 2012, L 298, s. 1, zwanego dalej „rozporządzeniem finansowym"). Parlament twierdzi bowiem, iż, biorąc pod uwagę fakt, że oferent, któremu udzielono zamówienia w odniesieniu do części nr 4, jest zobowiązany do oceny usług świadczonych w ramach części nr 2 i 3, pośrednie posiadanie w dniu 5 września 2014 r. przez skarżącą, będącą członkiem konsorcjów IBI IUS i STEEL, 90,51% akcji w spółce Steria Benelux, będącej członkiem konsorcjum TEPting, mogło stworzyć ryzyko stronniczości w wykonywaniu przez tego oferenta części nr 4. Fakt, iż w dniu 15 grudnia 2014 r. konsorcjum TEPting wycofało się z tej ostatniej części, nie podważa tego stwierdzenia. W konsekwencji Parlament stwierdził, że skarżąca była zobowiązana poinformować go o operacji połączenia najpóźniej do dnia 5 września 2014 r. Uznał on więc, iż ze względu na to, że skarżąca o tym nie poinformowała, naruszyła art. 107 ust. 1 lit. b) rozporządzenia finansowego. Dlatego też Parlament zdecydował o konieczności ponownego zbadania ofert złożonych przez konsorcja IBI IUS i STEEL, bez uwzględniania skarżącej jako członka wskazanych konsorcjów. W tych okolicznościach stwierdził, że oferty owych konsorcjów nie spełniały już wymogów technicznych przewidzianych w specyfikacji.

31 W dniu 13 lutego 2015 r. Parlament wysłał również pismo do konsorcjum CGI-Intrasoft International, informując je, że decyzja Parlamentu klasyfikująca ofertę tego konsorcjum na drugim miejscu w odniesieniu do części nr 3 oraz decyzja Parlamentu udzielająca zamówienia w odniesieniu do owej części konsorcjum STEEL jako wybranemu oferentowi znajdującemu się na pierwszej pozycji w mechanizmie kaskadowym zostały anulowane i zastąpione nową decyzją, klasyfikującą ofertę konsorcjum CGI-Intrasoft International na pierwszym miejscu w odniesieniu do tej części. W dniu 6 marca 2015 r. to ostatnie konsorcjum podpisało umowę ramową jako wybrany oferent znajdujący się na pierwszej pozycji w mechanizmie kaskadowym w odniesieniu do owej części.

32 Postanowieniem z dnia 7 lipca 2015 r., CGI Luxembourg i Intrasoft International/Parlament (T-769/14, niepublikowanym, EU:T:2015:540) Sąd orzekł, że należy umorzyć postępowanie w przedmiocie skargi w sprawie, w której wydano owo postanowienie.

Postępowanie i żądania stron

33 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 13 kwietnia 2015 r. skarżąca wniosła rozpatrywaną skargę.

34 Parlament złożył odpowiedź na skargę w sekretariacie Sądu w dniu 7 lipca 2015 r.

35 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 21 września 2015 r. interwenienci wnieśli, we własnym imieniu oraz w imieniu konsorcjum CGI-Intrasoft International, o dopuszczenie do udziału w niniejszym postępowaniu w charakterze interwenientów popierających żądania Parlamentu.

36 W dniu 30 września 2015 r. skarżąca złożyła w sekretariacie Sądu replikę.

37 W dniu 9 listopada 2015 r. Parlament wyraził zgodę w sprawie wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenientów.

38 W dniu 10 listopada 2015 r. skarżąca złożyła uwagi w przedmiocie wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenientów, przy czym sprzeciwiła się ona temu wnioskowi. W uwagach skarżąca zwróciła się do Sądu, aby ten wezwał Parlament do przedstawienia pism z dnia 20 i 26 listopada

2014 r., wskazanych w załączniku 4.D do wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenientów, oraz pisma Parlamentu z dnia 25 listopada 2014 r., wskazanego w załączniku 4.C do wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenientów.

39 W dniu 2 grudnia 2015 r. Parlament złożył w sekretariacie Sądu duplikę.

40 Postanowieniem z dnia 7 marca 2016 r., Sopra Steria Group/Parlement (T-182/15, niepublikowanym, EU:T:2016:165) interwenienci zostali dopuszczeni do niniejszej sprawy w charakterze interwenientów.

41 W dniu 21 kwietnia 2016 r. interwenienci złożyli w sekretariacie Sądu uwagi interwenientów.

42 W związku z częściowym odnowieniem składu sędziowskiego Sądu postanowieniem prezesa Sądu z dnia 15 czerwca 2016 r. sprawa została przekazana nowemu sędziemu sprawozdawcy.

43 W dniu 17 czerwca 2016 r. Parlament poinformował Sąd, że rezygnuje ze swojego prawa do złożenia uwag w przedmiocie uwag interwenientów.

44 W dniu 24 czerwca 2016 r. skarżąca złożyła uwagi w przedmiocie uwag interwenientów.

45 Ze względu na zmianę składu izb Sądu, zgodnie z art. 27 § 5 regulaminu postępowania przed Sądem, sędzia sprawozdawca został przydzielony do czwartej izby, której w rezultacie została przekazana niniejsza sprawa.

46 W dniu 26 lipca 2017 r., w ramach środków organizacji postępowania, Sąd przedstawił Parlamentowi pytania na piśmie, na które odpowiedź miała zostać udzielona na rozprawie. Ponadto o ile pisma z dnia 20 i 26 listopada 2014 r. znajdowały się już w aktach sprawy jako załączniki 4.B i 4.C do wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenientów, o tyle Sąd zwrócił się do Parlamentu o przedstawienie pisma z dnia 25 listopada 2014 r. Parlament udzielił odpowiedzi w wyznaczonym terminie.

47 Na rozprawie w dniu 3 października 2017 r. wysłuchane zostały wystąpienia stron i ich odpowiedzi na zadane przez Sąd pytania.

48 Skarżąca wnosi do Sądu o:

– stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji;

– stwierdzenie nieważności umów zawartych z innymi oferentami na podstawie zaskarżonych decyzji;

– obciążenie Parlamentu kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez skarżącą.

49 Parlament wnosi do Sądu o:

– oddalenie skargi;

– obciążenie skarżącej kosztami postępowania.

50 Interwenienci wnoszą do Sądu o:

– oddalenie skargi;

– zasądzenie kosztów postępowania zgodnie z regulaminem postępowania.

Co do prawa

W przedmiocie dopuszczalności drugiego żądania skarżącej

51 W drugim żądaniu skarżąca domaga się, aby Sąd stwierdził nieważność wszystkich umów zawartych z innymi oferentami na podstawie zaskarżonych decyzji.

52 Należy zauważyć, iż poprzez zwrócenie się do Sądu, aby ten wydał rozstrzygnięcie w przedmiocie konsekwencji stwierdzenia nieważności zaskarżonych decyzji, uznając, że umowy zawarte z innymi oferentami na podstawie tych decyzji są nieważne, skarżąca zmierza do uzyskania oświadczenia dotyczącego skutków niniejszego wyroku, co stanowiłoby także skierowany do Parlamentu nakaz wykonania tego wyroku. Tymczasem w ramach opartej na art. 263 TFUE kontroli zgodności z prawem zadaniem Sądu nie jest dokonywanie oświadczeń co do prawa (zob. analogicznie postanowienie z dnia 5 lipca 2017 r., EEB/Komisji, T-448/15, niepublikowane, EU:T:2017:503, pkt 40). Co więcej, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem w ramach opartej na art. 263 TFUE kontroli zgodności z prawem Sąd nie może kierować nakazów do instytucji ani też ich zastępować. To ograniczenie kontroli zgodności z prawem znajduje zastosowanie we wszystkich obszarach spraw, jakie Sąd może rozpoznawać (zob. wyrok z dnia 15 czerwca 2017 r., Bay/Parlament, T-302/16, niepublikowany, EU:T:2017:390, pkt 45 i przytoczone tam orzecznictwo; zob. również podobnie postanowienia: z dnia 12 listopada 1996 r., SDDDA/Komisja, T-47/96, EU:T:1996:164, pkt 45; z dnia 6 maja 2013 r., Ethniko kai Kapodistriako Panepistimio Athinon/ECDC, T-577/11, niepublikowane, EU:T:2013:229, pkt 12). Zgodnie bowiem z art. 264 TFUE Sąd może wyłącznie stwierdzić nieważność zaskarżonego aktu. Do danej instytucji należy następnie, zgodnie z art. 266 TFUE, podjęcie środków, które zapewnią wykonanie wyroku Sądu (zob. podobnie wyrok z dnia 12 marca 2008 r., Evropaïki Dynamiki/Komisja, T-345/03, EU:T:2008:67, pkt 46).

53 Drugie żądanie skarżącej należy zatem uznać za niedopuszczalne.

Co do istoty

54 Na poparcie skargi skarżąca podnosi jeden zarzut, dzielący się na dwie części. Pierwsza część zarzutu dotyczy naruszenia przez Parlament kryteriów wykluczenia przewidzianych w art. 107 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia finansowego, naruszenia art. 158 ust. 3 rozporządzenia delegowanego oraz naruszenia specyfikacji. Druga część zarzutu dotyczy naruszenia zasad przejrzystości, proporcjonalności i równego traktowania, o których mowa w art. 102 ust. 1 rozporządzenia finansowego.

W przedmiocie pierwszej części zarzutu, dotyczącej naruszenia przez Parlament kryteriów wykluczenia przewidzianych w art. 107 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia finansowego, naruszenia art. 158 ust. 3 rozporządzenia delegowanego oraz naruszenia specyfikacji

55 Skarżąca twierdzi, że zaskarżone decyzje są konsekwencją błędnego wniosku Parlamentu, zgodnie z którym spółka Steria Benelux i skarżąca powinny zostać uznane za ten sam podmiot gospodarczy lub za wchodzące w skład tego samego podmiotu gospodarczego w świetle zawartej w specyfikacji klauzuli niekompatybilności, co miało prowadzić do potencjalnego konfliktu interesów pomiędzy tymi podmiotami, i zgodnie z którym to wnioskiem konsorcja IBI IUS i STEEL, w skład których wchodziła skarżąca, naruszyły w konsekwencji zakaz składania ofert w odniesieniu do niekompatybilnych części.

56 W szczególności, po pierwsze, skarżąca podnosi, że potencjalny konflikt interesów nie istniał w momencie wszczęcia postępowania przetargowego ani w chwili składania ofert.

57 Zdaniem skarżącej w dniu 22 maja 2014 r., czyli w dniu składania ofert, spółka Steria Benelux, jako członek konsorcjum TEPting, oraz spółka Sopra Group, jako członek konsorcjów STEEL i IBI IUS, były odrębnymi podmiotami prawa, nieposiadającymi żadnych wzajemnych powiązań gospodarczych lub handlowych. Podnosi ona, że w owym momencie brak było jakiejkolwiek pewności co do zakończenia procesu łączenia, przypominając przy tym, że dopiero w dniu 14 lipca 2014 r. Komisja postanowiła nie sprzeciwiać się publicznej wymianie akcji zainicjowanej przez spółkę Sopra Group w odniesieniu do akcji spółki Groupe Steria.

58 Co się tyczy okresu po dniu 22 maja 2014 r., skarżąca twierdzi, że Parlament dokonał nieprawidłowej interpretacji kryteriów automatycznego wykluczenia przewidzianych w art. 107 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia finansowego, art. 158 ust. 3 rozporządzenia delegowanego oraz w specyfikacji, stosując zakaz składania ofert w odniesieniu do niekompatybilnych części w trakcie całego postępowania przetargowego.

59 Skarżąca podnosi, że w każdym wypadku potencjalny konflikt interesów nie istniał podczas etapu postępowania przetargowego polegającego na ocenie ani po doręczeniu decyzji o udzieleniu zamówienia, odpowiednio, w dniu 18 września 2014 r. w odniesieniu do części nr 3 i w dniu 30 października 2014 r. w odniesieniu do części nr 2 i 4. Fazy procesu łączenia, które nie zostały nawet jeszcze zakończone w chwili wydania decyzji o udzieleniu zamówienia, nie mogły w żaden sposób wpływać na składanie ofert, ich sklasyfikowanie lub na decyzję o udzieleniu zamówienia i nie mogły zatem w żaden sposób stworzyć konfliktu interesów. Nie wymieniono żadnych informacji pomiędzy spółkami, jako że pozostawały one bezpośrednimi konkurentami do chwili sfinalizowania nabycia, czego dowodzą wewnętrzne instrukcje w tym zakresie przesłane w dniu 23 kwietnia 2014 r. przez spółki Sopra Group i Groupe Steria, odpowiednio, ich pracownikom.

60 Skarżąca twierdzi ponadto, że należy wziąć pod uwagę wycofanie oferty konsorcjum TEPting w odniesieniu do części nr 4, przedstawione w dniu 15 grudnia 2014 r. i przyjęte przez Parlament w dniu 13 lutego 2015 r. Skarżąca uważa, że wycofanie to jasno wskazuje, iż konsorcja, w skład których wchodziła skarżąca i spółka Steria Benelux, w żaden sposób nie zamierzały zakłócić konkurencji ani naruszyć specyfikacji, a także potwierdza argumentację skarżącej co do braku konfliktu interesów, przypominając jednocześnie, że hipotetyczny konflikt interesów nie mógł nigdy przerodzić się w rzeczywisty konflikt interesów, ponieważ oczywiste było, że TEPting nie wykonałoby rzeczonej części przetargu.

61 Zdaniem skarżącej połączenie należy uznać za istniejące od dnia 1 stycznia 2015 r., bowiem przed tym dniem nie było żadnej pewności, że połączenie to zostanie sfinalizowane.

62 Skarżąca twierdzi, że na brak jakiegokolwiek konfliktu interesów wskazuje także wszczęcie przez Parlament w dniu 27 stycznia 2015 r. procedury negocjacyjnej PE/ITEC-NPE-15.8. Przedmiot tej procedury wyraźnie pokrywa się z zakresem usług objętych częścią nr 3. W ramach rzeczonej procedury nie przewidziano żadnej klauzuli niekompatybilności. Ponadto Parlament zaprosił do udziału w owym postępowaniu oferentów zaangażowanych już w wykonanie usług związanych z częściami dotyczącymi innego przetargu, to jest przetargu PE/ITEC-ITS08, w ramach którego zamówienie zostało już udzielone. Tymczasem wykonanie tych usług byłoby niekompatybilne, zgodnie z logiką zaskarżonych decyzji, z wykonaniem zamówienia w procedurze negocjacyjnej.

63 Skarżąca zarzuca Parlamentowi, iż – nie zdefiniowawszy pojęcia „podmiotu gospodarczego” lub nie ustaliwszy, że ustanowiono wspólne zarządzanie – stwierdził on, że możliwie już w dniu 6 sierpnia 2014 r., a najpóźniej w dniu 5 września 2014 r., skarżąca stanowiła ze spółką Steria Benelux ten sam podmiot gospodarczy.

64 W tym względzie skarżąca twierdzi, że pojęcia „przedsiębiorstwa” nie można interpretować w taki sam sposób, w jaki pojęcie to jest stosowane w prawie konkurencji, ponieważ owo pojęcie w prawie konkurencji realizuje cele inne niż te, do osiągnięcia których zmierza prawo zamówień publicznych.

65 Zdaniem skarżącej – wobec braku wykazania możliwości jego zastosowania w niniejszej sprawie – Parlament nie mógł skorzystać z wzruszalnego domniemania prawa konkurencji, zgodnie z którym spółka dominująca wywiera dominujący wpływ na swoją spółkę zależną. Zatem Parlament uchybił ciążącemu na nim obowiązkowi zbadania kwestii, czy spółka dominująca wywiera taki wpływ na swojej spółce zależnej.

66 W każdym razie nie istniała jedna jednostka gospodarcza, a spółka Steria Benelux działała niezależnie i nie przejawiały one jednolitego zachowania. Ponadto nie wykazano wspólnego zarządzania. W tym względzie obecność tej samej osoby w zarządach spółki Steria Benelux i spółki Sopra Steria Group nie oznacza, że automatycznie wywierany jest dominujący wpływ lub jakikolwiek inny wpływ, czy też że można takiego wpływu domniemywać. W konsekwencji skarżącą i spółkę Steria Benelux należy uznać za odrębne podmioty prawne i gospodarcze.

67 Po drugie, skarżąca twierdzi, że nie istniał żaden potencjalny konflikt interesów oraz że w każdym wypadku Parlament był należycie poinformowany o procesie łączenia. Wskazuje ona, że zaproszenie do składania ofert w postępowaniu przetargowym zakazywało wszelkiego kontaktu z Parlamentem podczas postępowania poza wyjątkowymi przypadkami i w pewnych wymienionych okolicznościach. Jej zdaniem powiadomienie o zamiarze połączenia lub o zbliżającym się połączeniu nie stanowi jednej z tych wymienionych okoliczności. Ponadto skarżąca twierdzi, że dopiero w październiku czy listopadzie 2014 r. dowiedziała się, że spółka Steria Benelux bierze udział w procedurze dotyczącej części nr 4. Pismem z dnia 21 listopada 2014 r. konsorcja IBI IUS i STEEL należycie poinformowały Parlament o zbliżającym się połączeniu, po tym jak Parlament zwrócił się do nich w dniu 19 listopada 2014 r. w sprawie zawieszenia postępowania przetargowego. Wreszcie, według skarżącej, o pierwszych pomysłach połączenia poinformowano w komunikacie prasowym z dnia 8 kwietnia 2014 r. W rezultacie – ze względu na ciążący na nim obowiązek dokonania szczegółowej oceny ofert i oferentów – Parlament musiał wiedzieć o procesie zbliżania między spółkami Sopra Group i Groupe Steria.

68 Parlament i interwenienci kwestionują argumenty skarżącej.

– Uwagi wstępne

69 W niniejszej sprawie, jak wskazano w pkt 28–30 powyżej, zaskarżone decyzje opierają się na dwóch odrębnych podstawach.

70 W tym względzie, jak wskazano w pkt 29 powyżej, w ramach pierwszej podstawy zaskarżonych decyzji Parlament stwierdził, że konsorcja IBI IUS i STEEL, w których skład wchodziła skarżąca, oraz konsorcjum TEPting, w którego skład wchodziła spółka Steria Benelux, złożyły oferty w odniesieniu do niekompatybilnych części przetargu, naruszając w ten sposób art. 158 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia delegowanego i pkt I.3 specyfikacji. Tymczasem, jak wynika z brzmienia tego ostatniego uregulowania, jego naruszenie powoduje odrzucenie ofert, bez konieczności wykazywania równoczesnego popełnienia innego naruszenia. W konsekwencji ta pierwsza podstawa, jeśli jest udowodniona, wystarcza do odrzucenia ofert złożonych w odniesieniu do części nr 2 i 3 przez konsorcja IBI IUS i STEEL, w których skład wchodziła skarżąca.

71 Co się tyczy drugiej podstawy zaskarżonych decyzji, przedstawionej w pkt 30 powyżej, polegającej na nieudzieleniu wymaganych informacji na mocy art. 107 ust. 1 lit. b) rozporządzenia finansowego, należy stwierdzić, że podstawa ta sama w sobie prowadzi, zgodnie z brzmieniem tego przepisu, do wykluczenia oferenta, który dopuścił się naruszenia, z procedury udzielania zamówienia, bez konieczności ustalania innych nieprawidłowości. W niniejszej sprawie, jak wskazano w pkt 30 powyżej, Parlament stwierdził, że należy wykluczyć skarżącą z procedury udzielania zamówienia z powodu

naruszenia tego przepisu rozporządzenia finansowego i nie uwzględniać dalej, na etapie oceny, ofert złożonych przez konsorcja IBI IUS i STEEL, które z tego względu nie spełniały już wymogów technicznych przewidzianych w specyfikacji i w związku z tym musiały zostać odrzucone.

72 Tak więc każda z dwóch podstaw przywołanych przez Parlament w zaskarżonych decyzjach uzasadnia sama w sobie odrzucenie ofert konsorcjów IBI IUS i STEEL, w których skład wchodziła skarżąca, złożonych w odniesieniu do części nr 2 i 3.

73 Ponieważ skarżąca nie kwestionuje wniosków, jakie Parlament wyciągnął w ramach drugiej podstawy, odnoszących się do wymogów technicznych, wystarczy, że zastosowanie przez Parlament art. 158 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia delegowanego lub, alternatywnie, art. 107 ust. 1 lit. b) rozporządzenia finansowego było prawidłowe, aby pierwsza część jedynego zarzutu została oddalona.

74 W tym względzie Sąd uważa za właściwe zbadanie drugiej podstawy, na której opierają się zaskarżone decyzje, czyli naruszenia art. 107 ust. 1 lit. b) rozporządzenia finansowego.

75 Należy przypomnieć, że w ramach drugiej podstawy zaskarżonych decyzji Parlament nie twierdzi, iż istniała rzeczywista sytuacja konfliktu interesów lub iż doszło do naruszenia art. 107 ust. 1 lit. a) rozporządzenia finansowego. Jak wynika z pkt 31–34 rzeczonych decyzji, Parlament zarzuca skarżącej jedynie to, że nie poinformowała go o sytuacji mogącej doprowadzić do konfliktu interesów, naruszając tym samym art. 107 ust. 1 lit. b) owego rozporządzenia.

76 W tym kontekście należy przypomnieć, że zgodnie z art. 107 ust. 1 lit. b) rozporządzenia finansowego zamówienia nie udziela się kandydatom lub oferentom, którzy w trakcie trwania procedury udzielania zamówień nie przedstawili informacji wymaganych przez instytucję zamawiającą.

77 Dlatego w celu oceny zgodności z prawem drugiej podstawy zaskarżonych decyzji w pierwszej kolejności należy ustalić, czy w niniejszym przypadku zaistniały okoliczności mogące rodzić sytuację, która mogłaby doprowadzić do powstania konfliktu interesów, również w świetle przewidzianego w specyfikacji zakazu nieskładania ofert w odniesieniu do niekompatybilnych części. W drugiej kolejności, w przypadku odpowiedzi twierdzącej, konieczne będzie zbadanie, czy i, w stosownym przypadku, od którego momentu skarżąca była zobowiązana do poinformowania o tym Parlamentu zgodnie z art. 107 ust. 1 lit. b) rozporządzenia finansowego.

– W przedmiocie istnienia okoliczności mogących rodzić sytuację, która mogłaby doprowadzić do konfliktu interesów

78 Zgodnie z orzecznictwem art. 107 rozporządzenia finansowego, mający na celu zapobieganie konfliktom interesów, zmierza do zapewnienia niezależności w szerokim znaczeniu oferentów wobec innych potencjalnych uczestników, zarówno z punktu widzenia strukturalnego, jak i funkcjonalnego (zob. podobnie i analogicznie wyrok z dnia 14 lutego 2006 r., TEA-CEGOS i in./Komisja, T-376/05 i T-383/05, EU:T:2006:47, pkt 53, 58, 59).

79 Należy ponadto stwierdzić, że zakaz składania, pośrednio lub bezpośrednio, przez ten sam podmiot gospodarczy ofert w odniesieniu do niekompatybilnych części ma na celu uniknięcie zakłóceń konkurencji i skonkretyzowanie pojęcia konfliktu interesów w rozumieniu art. 107 rozporządzenia finansowego (zob. podobnie postanowienie z dnia 20 kwietnia 2007 r., TEA-CEGOS i STG/Komisja, C-189/06 P, niepublikowane, EU:C:2007:242, pkt 28).

80 W tym względzie należy stwierdzić, że zgodnie z lit. g) formularza nr 4 załączonego do specyfikacji konflikt interesów może wynikać z powiązań gospodarczych lub innych istotnych powiązań, lub wspólnych interesów. Należy również zauważyć, że zgodnie z sekcją dotyczącą środków dowodowych odnoszących się do kryteriów wykluczenia wskazanych w pkt I.13.1 specyfikacji wszyscy oferenci byli zobowiązani do podpisania i przekazania owego formularza.

81 Należy przypomnieć, że w ramach przetargu zadania, jakie spoczywają na podmiocie, któremu udzielono zamówienia w odniesieniu do części nr 4, polegają na ocenie usług świadczonych w ramach wykonywania części nr 2 i 3. Zakaz składania ofert w odniesieniu do niekompatybilnych części, czyli z jednej strony w odniesieniu do części nr 2 i 3 oraz z drugiej strony w odniesieniu do części nr 4, który to zakaz wynika z pkt I.3 specyfikacji w związku z załącznikiem II do specyfikacji, wpisuje się w ten kontekst.

82 Ponadto trzeba przypomnieć, że w dniu 5 września 2014 r. skarżąca posiadała 90,52% akcji i 89,41% praw głosu spółki Groupe Steria oraz że wówczas spółka Steria Benelux była spółką zależną, której 99,99% akcji posiadała spółka Steria, która sama należała w 100% do spółki Groupe Steria.

83 Dlatego też w sytuacji, gdyby w ramach wykonywania usług wchodzących zakres części nr 4 spółka Steria Benelux była zobowiązana do dokonania oceny, jako członek konsorcjum TEPting, usług skarżącej świadczonych w ramach wykonania części nr 2 i nr 3, ich prawidłowe wykonanie mogłoby być zagrożone, ponieważ spółka ta mogłaby mieć interes w dokonaniu stronniczej oceny usług świadczonych przez skarżącą ze względu na ich powiązania strukturalne i wspólne interesy.

84 Ponadto inne elementy potwierdzają istnienie istotnych powiązań pomiędzy skarżącą i spółką dominującą Steria Benelux lub wspólnych interesów w rozumieniu lit. g) formularza nr 4 załączonego do specyfikacji.

85 Po pierwsze, jak podniósł Parlament, komunikaty prasowe z dnia 8 kwietnia i 6 sierpnia 2014 r. zostały opublikowane pod obiema nazwami – Sopra Group i Groupe Steria, ze wskazaniem dwóch odrębnych danych kontaktowych, podczas gdy w komunikacie prasowym z dnia 5 września 2014 r. wskazano jedynie jeden kontakt, a komunikat prasowy z dnia 3 grudnia 2014 r. został ogłoszony tylko pod jedną nazwą – Sopra Steria i wskazywał jedynie jedne dane kontaktowe.

86 Po drugie, w dniu 5 września 2014 r. spółka Sopra Group została przemianowana na Sopra Steria Group na podstawie uchwał podjętych podczas walnego zgromadzenia skarżącej w dniu 27 czerwca 2014 r.

87 Po trzecie, w dniu 5 września 2014 r. na podstawie uchwał walnego zgromadzenia skarżącej dyrektor zarządzająca spółką Sopra Steria Group stała się prezesem-dyrektorem generalnym spółki Steria Benelux, co stanowi wskazówkę sugerującą istnienie istotnych powiązań pomiędzy skarżącą a spółką Steria Benelux lub wspólnych interesów.

88 Z powyższego wynika, że istniały wystarczające okoliczności mogące zrodzić sytuację, która mogła doprowadzić do konfliktu interesów w rozumieniu lit. g) formularza nr 4 załączonego do specyfikacji, a także w rozumieniu orzecznictwa przywołanego w pkt 78 powyżej, które to okoliczności powinny zostać uwzględnione przez Parlament na etapie postępowania o udzielenie zamówienia, nawet jeżeli ryzyko to ostatecznie nie zrealizowało się z powodu wycofania się konsorcjum TEPting z części nr 4 (zob. podobnie wyrok z dnia 18 kwietnia 2007 r., Deloitte Business Advisory/Komisja, T-195/05, EU:T:2007:107, pkt 67, 75).

89 Wniosku tego nie podważa argument skarżącej, zgodnie z którym zakaz składania ofert w odniesieniu do niekompatybilnych części ma zastosowanie wyłącznie w chwili składania ofert.

90 W tym względzie należy przypomnieć, że, jak wskazał Parlament, zakaz, o którym mowa w pkt 89 powyżej, a którego uzasadnienie jest również inspirowane celem uniknięcia konfliktu interesów, zmierzał do uniemożliwienia sytuacji, w której oferent dopuszczający się naruszenia owego zakazu stałby się wykonawcą lub członkiem konsorcjum będącego wykonawcą jednocześnie w odniesieniu do części nr 2 i 3 z jednej strony i w odniesieniu do części nr 4 z drugiej strony.

91 W tym kontekście należy zauważyć, że ograniczenie zakresu stosowania zakazu, o którym mowa w pkt 89 powyżej, wyłącznie do chwili składania ofert pozbawiałoby go skuteczności (effet utile), ponieważ cel ten można byłoby obejść, a należyte wykonanie zamówienia byłoby zagrożone (zob. podobnie wyroki: z dnia 28 listopada 2002 r., Scan Office Design/Komisja, T-40/01, EU:T:2002:288, pkt 87; z dnia 26 września 2014 r., B&S Europe/Komisja, T-222/13, niepublikowane, EU:T:2014:837, pkt 85). Skuteczność tego zakazu jest bowiem zapewniona tylko wtedy, gdy zakaz ten ma zastosowanie w toku całego postępowania, tak aby objąć każde zdarzenie, nawet po złożeniu ofert, które prowadziłoby do przyznania podmiotowi gospodarczemu wykonania niekompatybilnych części.

92 Należy więc stwierdzić, że zakaz, o którym mowa w pkt 89 powyżej, ma zastosowanie podczas całej procedury udzielania zamówień.

93 W konsekwencji nie znaczenia to, że powiązania strukturalne między skarżącą a spółką Steria Benelux lub ich wspólne interesy powstały po złożeniu ofert. Dotyczy to także faktu, że połączenie spółek Sopra Group i Groupe Steria zostało zakończone dopiero w dniu 1 stycznia 2015 r., ponieważ zostało wykazane, że istotne powiązania pomiędzy tymi podmiotami mogące prowadzić do konfliktu interesów istniały już wcześniej.

94 Należy również zauważyć, że skarżąca nie wykazała, iż instrukcje wewnętrzne przesłane w dniu 23 kwietnia 2014 r. przez Sopra Group i Groupe Steria, odpowiednio, ich pracownikom były nadal stosowane po nabyciu 90,52% akcji tej ostatniej w dniu 5 września 2014 r.

95 W konsekwencji w świetle powyższych rozważań należy stwierdzić, że Parlament nie dopuścił się błędu, uznając, że od dnia 5 września 2014 r. istniały okoliczności mogące zrodzić sytuację, która mogła doprowadzić do konfliktu interesów.

96 Należy zatem zbadać, czy i, w stosownym przypadku, od którego momentu skarżąca była zobowiązana do poinformowania o tym Parlamentu zgodnie z art. 107 ust. 1 lit. b) rozporządzenia finansowego.

– *W przedmiocie obowiązku udzielenia informacji wymaganych przez instytucję zamawiającą*

97 Jak przypomniano w pkt 76 powyżej, z art. 107 ust. 1 lit. b) rozporządzenia finansowego wynika, że zamówienia nie udziela się kandydatom lub oferentom, którzy w trakcie trwania procedury udzielania zamówień nie przedstawili informacji wymaganych przez instytucję zamawiającą.

98 W tym względzie należy zauważyć, że zgodnie z lit. h) formularzem nr 4 załączonego do specyfikacji oferenci zobowiązują się niezwłocznego informowania instytucję zamawiającą o jakimkolwiek konflikcie interesów lub o sytuacji mogącej do takiego konfliktu doprowadzić. Jak wskazano w pkt 80 powyżej, oferenci byli zobowiązani do podpisania i przekazania owego formularza.

99 Wynika stąd, że omawiany obowiązek informowania spoczywający na oferentach w ramach przetargu dotyczył w szczególności ryzyka polegającego na tym, że jeden z członków tych oferentów mógłby się znajdować w sytuacji mogącej prowadzić do konfliktu interesów.

100 W konsekwencji, w świetle wniosku przedstawionego w pkt 95, powyżej należy stwierdzić, że w niniejszej sprawie informacje o procesie zbliżania pomiędzy skarżącą a spółką Groupe Steria, której spółką zależną była spółka Sopra Benelux, należy uważać za objęte zakresem „informacji wymaganych przez instytucję zamawiającą jako warunek udziału w procedurze udzielania zamówień".

101 W świetle powyższych rozważań należy stwierdzić, że zgodnie z art. 107 ust. 1 lit. b) rozporządzenia finansowego, i jak wynika również z lit. h) formularza nr 4 załączonego do specyfikacji, do skarżącej należało, bezpośrednio lub za pośrednictwem konsorcjum, w którego skład wchodziła, wykazanie dołożenia należytej staranności i niezwłocznego poinformowania Parlamentu z własnej inicjatywy o nabyciu akcji spółki Groupe Steria, której spółką zależną była spółka Steria Benelux, przez Sopra Group, dokonanym w dniu 5 września 2014 r., tak aby Parlament mógł dysponować wszystkimi informacjami niezbędnymi do oceny sytuacji skarżącej i aby w stosownym przypadku mógł podjąć odpowiednie środki. Tymczasem Parlament został poinformowany po raz pierwszy przez konsorcja IBI IUS i STEEL, w których skład wchodziła skarżąca, o procesie nabycia spółki Groupe Steria przez spółkę Sopra Group dopiero w dniu 21 listopada 2014 r., w następstwie ogłoszenia przez Parlament w dniu 19 listopada 2014 r. zawieszenia postępowania w przedmiocie udzielenia zamówienia. Opóźnienia, z jakim te informacje zostały przedłożone Parlamentowi, pozbawionego jakiegokolwiek stosownego uzasadnienia, nie można zaakceptować, pomimo argumentów przedstawionych przez skarżącą przed Sądem.

102 Po pierwsze, wniosku tego nie podważa złożona w dniu 15 grudnia 2014 r. propozycja wycofania przez konsorcjum TEPting jego oferty w odniesieniu do części nr 4, ponieważ skarżąca miała obowiązek udzielenia informacji wymaganych przez instytucję zamawiającą co najmniej od dnia 5 września 2014 r., gdy skarżąca posiadała 90,52% akcji spółki Groupe Steria i 89,41% praw głosu w tej spółce. W tym względzie należy zauważyć, że co się tyczy okoliczności dotyczących członka konsorcjum mogących zrodzić sytuację, która mogłaby doprowadzić do konfliktu interesów, o których informacje nie zostały udzielone, chociaż były wymagane przez instytucję zamawiającą – instytucja ta ma obowiązek wykluczyć takiego członka z postępowania o udzielenie zamówienia, gdy stwierdzi brak przekazania wskazanych informacji (zob. podobnie wyrok z dnia 26 września 2014 r., Flying Holding i in./Komisja, T-91/12 i T-280/12, EU:T:2014:832, pkt 75).

103 Po drugie, w odniesieniu do zakazu kontaktowania się z Parlamentem w trakcie postępowania, wskazanego w zaproszeniu do składania ofert w postępowaniu przetargowym, prawdą jest, że kontakt między oferentami a Parlamentem jest zakazany, poza wyjątkowymi przypadkami wymienionymi w owym zaproszeniu. Zakaz ten należy jednak interpretować w rozsądny sposób. Jego głównym celem jest uniknięcie wywierania jakichkolwiek wpływów podczas oceniania ofert oraz zmian ofert. Twierdzenie to wynika z faktu, że wszelkie kontakty z inicjatywy oferentów po otwarciu ofert są zakazane, podczas gdy nie jest tak w odniesieniu do kontaktów zainicjowanych przez Parlament.

104 Jednakże informacje takie jak te, o których mowa w niniejszej sprawie, czyli o nabyciu przez skarżącą akcji spółki będącej członkiem konsorcjum, które przedstawiło ofertę w odniesieniu do części niekompatybilnej z innymi częściami, w odniesieniu do których konsorcja, w których skład wchodziła ta spółka, również złożyły oferty, bez wątpienia stanowią wyjątkowe okoliczności nieobjęte zakresem zakazu kontaktowania się z Parlamentem w toku postępowania, tym bardziej że rzeczone okoliczności dotyczą spełnienia głównych warunków przewidzianych w specyfikacji. Jak wskazano w pkt 98 powyżej, wyraźnie przewidziano w formularzu nr 4 załączonym do specyfikacji, że każda sytuacja mogąca prowadzić do konfliktu interesów powinna zostać niezwłocznie zgłoszona przez oferentów.

105 W związku z tym kontakt z Parlamentem w celu poinformowania o istnieniu okoliczności mogących zrodzić sytuację, która mogłaby prowadzić do konfliktu interesów dotyczącego członka kilku konsorcjów, nie miałaby na celu zmiany ofert złożonych przez te konsorcja na ich korzyść ani wpłynięcia na Parlament w ramach danej oceny ofert. Wręcz przeciwnie, informacje te mogłyby właśnie pozwolić Parlamentowi na dokonanie oceny, przy pełnej znajomości okoliczności, czy oferty

spełniają wymogi zawarte w specyfikacji. Wynika stąd, że skarżąca nie może skutecznie twierdzić, że nie była w stanie skontaktować się z Parlamentem ze względu na zakaz kontaktowania się z nim w toku postępowania.

106 Po trzecie, jeśli chodzi o argument skarżącej, zgodnie z którym konsorcja IBI IUS i STEEL, w których skład skarżąca wchodziła, poinformowały Parlament o sytuacji w odpowiednim czasie, należy stwierdzić, że dopiero w odpowiedzi na pisma Parlamentu z dnia 19 listopada 2014 r. w sprawie zawieszenia procedury udzielania zamówienia Parlament został poinformowany pismami konsorcjów IBI IUS i STEEL oraz spółki Steria Benelux z dnia 21 listopada 2014 r. o procesie zbliżania między spółkami Sopra Group i Groupe Steria. Co więcej, w pismach z dnia 21 listopada 2014 r. wskazano, że informacja ta została przedstawiona tylko dlatego, iż konsorcja IBI IUS i STEEL oraz spółka Steria Benelux zostały nieoficjalnie powiadomione, że ten proces zbliżania był prawdopodobnie przyczyną decyzji o zawieszeniu.

107 W tym kontekście skarżąca nie może skutecznie podnosić, że konsorcja, w których skład wchodziła, zadziałały w odpowiednim czasie i z własnej inicjatywy w celu naprawienia swego zaniechania w zakresie udzielenia Parlamentowi obowiązkowych informacji we właściwym terminie.

108 Po czwarte, skarżąca utrzymuje, iż dopiero w październiku i listopadzie dowiedziała się, że spółka Steria Benelux brała udział w postępowaniu dotyczącym części nr 4. W tym względzie wystarczy stwierdzić, że skarżąca nie może uzasadniać zaniechania udzielenia informacji wymaganych przez instytucję zamawiającą brakiem należytej staranności z swojej strony. Zaniechanie udzielenia takich informacji odnosi się zarówno do zachowania umyślnego, jak i zachowania wynikającego z niedbalstwa (zob. analogicznie postanowienie z dnia 26 września 2014 r., Flying Holding i in./Komisja, T-91/12 i T-280/12, EU:T:2014:832, pkt 75).

109 Po piąte, co się tyczy komunikatu prasowego z dnia 8 kwietnia 2014 r. powiadamiającego o ewentualnym połączeniu spółek Sopra Group i Groupe Steria, a także podnoszonego uchybienia przez Parlament spoczywającemu na nim obowiązkowi szczegółowej oceny ofert i oferentów, z lit. h) formularza nr 4 załączonego do specyfikacji oraz z brzmienia art. 107 ust. 1 lit. b) rozporządzenia finansowego wyraźnie wynika, że to do skarżącej należało poinformowanie Parlamentu o powiązaniach między spółkami Sopra Group i Groupe Steria. Tymczasem rzeczony komunikat prasowy nie był ani skierowany do Parlamentu, ani mu przekazany przez skarżącą czy też przez wspomniane konsorcja, w których skład wchodziła skarżąca. Ponadto, jak wynika z pkt 106 powyżej, konsorcja ta poinformowały Parlament o omawianym zbliżaniu dopiero w dniu 21 listopada 2014 r., w odpowiedzi na pisma Parlamentu z dnia 19 listopada 2014 r.

110 W związku z tym ów argument skarżącej należy oddalić.

111 Po szóste, skarżąca podnosi, że na fakt, iż nie wystąpiło ryzyko konfliktu interesów podlegające zgłoszeniu instytucji zamawiającej, wskazuje również wszczęcie przez Parlament procedury negocjacyjnej PE/ITEC-NPE-15.8. W tym względzie należy zauważyć, że zakres tej procedury był częściowo podobny do zakresu zaproszenia do składania ofert dotyczącego usług objętych częścią nr 3. Zdaniem skarżącej w owej procedurze negocjacyjnej nie przewidziano żadnej klauzuli niekompatybilności.

112 W tym kontekście z orzecznictwa wynika, iż choć procedura negocjacyjna może zostać wszczęta przez instytucję zamawiającą tylko w przypadku zaistnienia szczególnych okoliczności, takich jak złożenie ofert, które są nieprawidłowe lub niemożliwe do przyjęcia, w odpowiedzi na uprzednio zakończoną procedurę otwartą, przewidzianych w art. 135 ust. 1 lit. a) rozporządzenia delegowanego, to jednak stanowi ona procedurę niezależną i odrębną od każdej innej procedury udzielania zamówień publicznych (zob. podobnie wyrok z dnia 29 października 2015 r., Direct Way i Direct Way Worldwide/Parlament, T-126/13, EU:T:2015:819, pkt 67 i przytoczone tam orzecznictwo). A zatem, zgodnie ze wskazanym powyżej orzecznictwem, przetarg i procedura negocjacyjna PE/ITEC-NPE-15.8

nie są ze sobą powiązane. Wynika stąd, że warunki przewidziane w ramach rzeczonej procedury nie mogą wpływać na przetarg. W konsekwencji skarżąca nie może skutecznie powoływać się na tę procedurę w celu wykazania, że w niniejszej sprawie nie wystąpiło ryzyko konfliktu interesów oraz że nie było konieczności powiadomienia o tym ryzyku instytucji zamawiającej.

113 Z powyższego wynika, że Parlament słusznie wykluczył skarżącą z postępowania o udzielenie zamówienia i w konsekwencji odrzucił oferty konsorcjów IBI IUS i STEEL ze względu na naruszenie obowiązku, na podstawie art. 107 ust. 1 lit. b) rozporządzenia finansowego, w zakresie przedłożenia informacji o okolicznościach mogących zrodzić sytuację, która mogłaby doprowadzić do konfliktu interesów w odniesieniu do skarżącej.

114 W rezultacie pierwszą część jedynego zarzutu należy oddalić, bez konieczności badania pierwszej podstawy wskazanej w zaskarżonych decyzjach.

W przedmiocie drugiej części jedynego zarzutu, dotyczącej naruszenia zasad przejrzystości, proporcjonalności i równego traktowania, o których mowa w art. 102 ust. 1 rozporządzenia finansowego

115 Zdaniem skarżącej Parlament naruszył art. 102 ust. 1 rozporządzenia finansowego, co wynika z szeregu ustaleń.

116 Po pierwsze, zdaniem skarżącej w niniejszej sprawie potrzebne są szczegółowe uzasadnienie i dokładniejsze dochodzenie, ponieważ ani w specyfikacji, ani w rozporządzeniu finansowym nie przewidziano automatycznego wykluczenia w przypadku zaistnienia ewentualnego konfliktu interesów. Ponadto zgodnie z art. 142 rozporządzenia delegowanego Parlament był zobowiązany do dokonania oceny sytuacji z poszanowaniem zasady proporcjonalności.

117 Po drugie, skarżąca podnosi, że konsorcja IBI IUS i STEEL otrzymały, załączone do pism, jakie Parlament skierował do nich odpowiednio w dniach 18 września 2014 r. i 30 października 2014 r., dwie kopie umów, które należało podpisać i odesłać Parlamentowi. Uważa ona, że konsorcja te zrobiły to, ufając, że Parlament uważnie zbadał oferty. W konsekwencji, według skarżącej, Parlament naruszył zasady proporcjonalności i dobrej wiary.

118 Skarżąca dodaje, że zgodnie z pkt I.13 specyfikacji i art. 107 ust. 2 rozporządzenia finansowego Parlament był zobowiązany ocenić, czy któryś z oferentów powinien zostać wykluczony. W związku z tym udzielając zamówień konsorcjom IBI IUS i STEEL, Parlament – z uwagi na spoczywający na nim obowiązek dokładnego zbadania sytuacji – potwierdził brak jakiegokolwiek konfliktu interesów. Parlament naruszył zatem zasadę proporcjonalności ze względu na to, że potwierdził początkowo brak jakiegokolwiek powodu wykluczenia.

119 Po trzecie, skarżąca podkreśla, że w dniu 15 grudnia 2014 r. konsorcjum TEPting zaproponowało wycofanie swojej oferty złożonej w odniesieniu do części nr 4 oraz że Parlament pismem z dnia 9 lutego 2015 r. zwrócił się do niego z wyrażenie zgody na przedłużenie okresu ważności tej oferty do dnia 18 lutego 2015 r. Niemniej w dniu 13 lutego 2015 r. Parlament przyjął to wycofanie oferty.

120 Tak więc nie tylko Parlament przyjął wycofanie oferty konsorcjum TEPting po niezmiernie długim terminie, ale również podjął zaskarżone decyzje po upływie niezmiernie długiego okresu po powiadomieniu o decyzji o zawieszeniu z dnia 19 listopada 2014 r. Naruszył więc zasadę proporcjonalności.

121 Co więcej, skarżąca twierdzi, że jeżeli doszło do naruszenia specyfikacji, Parlament powinien był podjąć, tak jak w przypadku decyzji dotyczących części nr 2 i 3, decyzję o wykluczeniu konsorcjum TEPting w odniesieniu do części nr 4, zamiast przyjmować propozycję tego konsorcjum w zakresie wycofania jego oferty złożonej w odniesieniu do tej ostatniej części. Zdaniem skarżącej decyzje te są niespójne, co stanowi naruszenie zasady przejrzystości.

122 Po czwarte, skarżąca podnosi, że poprzez wszczęcie procedury negocjacyjnej PE/ITEC-NPE-15.8 sam Parlament stworzył potencjalny konflikt interesów, podczas gdy w tym samym czasie wykluczył konsorcja IBI IUS i STEEL z postępowania o udzielenie zamówienia ze względu na podobny konflikt interesów, co stanowi oczywiste naruszenie art. 102 ust. 1 rozporządzenia finansowego.

123 Parlament i interwenienci kwestionują argumenty skarżącej.

124 W niniejszej sprawie należy przypomnieć, że zgodnie z art. 102 ust. 1 rozporządzenia finansowego wszystkie zamówienia publiczne finansowane w całości lub części z budżetu są zgodne z zasadami przejrzystości, proporcjonalności, równego traktowania i niedyskryminacji oraz że zasada przejrzystości, która ma zasadniczo na celu unikanie ryzyka faworyzowania i arbitralności ze strony instytucji zamawiającej, oznacza, iż wszystkie warunki i szczegółowe zasady procedury udzielania zamówienia powinny zostać sformułowane w sposób jasny, precyzyjny i jednoznaczny w ogłoszeniu o zamówieniu lub specyfikacji (zob. wyrok z dnia 26 września 2014 r., Evropaïki Dynamiki/Komisja, T-498/11, niepublikowany, EU:T:2014:831, pkt 119 i przytoczone tam orzecznictwo; zob. również podobnie wyrok z dnia 22 września 2011 r., Evropaïki Dynamiki/Komisja, T-86/09, niepublikowany, EU:T:2011:515, pkt 63).

125 Ponadto, po pierwsze, należy stwierdzić, że w ramach niniejszej części zarzutu skarżąca podnosi szereg argumentów, które zostały już podniesione na poparcie pierwszej części jedynego zarzutu, w szczególności argumenty dotyczące braku potencjalnego konfliktu interesów, spoczywającego na Parlamencie obowiązku dokonania szczegółowej oceny ofert i oferentów oraz braku jakiegokolwiek konfliktu interesów ze względu na wszczęcie przez Parlament procedury negocjacyjnej PE/ITEC-NPE-15.8, które to argumenty zostały oddalone jako bezzasadne w pkt 95, 109 i 112 powyżej. Argumenty te należy oddalić z tych samych powodów.

126 Po drugie, co się tyczy automatycznego wykluczenia skarżącej z postępowania o udzielenie zamówienia z powodu nieudzielenia informacji wymaganych przez instytucję zamawiającą, należy stwierdzić, że jak przypomniano w pkt 102 powyżej, Parlament nie miał innego wyboru, niż zastosować art. 107 ust. 1 lit. b) rozporządzenia finansowego i wykluczyć członka konsorcjum, który dopuścił się naruszenia, z postępowania o udzielenie zamówienia z chwilą stwierdzenia nieudzielenia rzeczonych informacji (zob. podobnie wyrok z dnia 26 września 2014 r., Flying Holding i in./Komisja, T-91/12 i T-280/12, EU:T:2014:832, pkt 75). Gdyby Parlament nie zastosował tego środka, można byłoby zasadnie zarzucić mu uprzywilejowane traktowanie konsorcjów, w skład których wchodziła skarżąca.

127 Po trzecie, skarżąca nie może skutecznie podnosić, że poprzez udzielenie zamówienia w odniesieniu do części nr 2 konsorcjum IBI IUS i w odniesieniu do części nr 3 – konsorcjum STEEL Parlament potwierdził, że nie popełniono żadnej nieprawidłowości. Otóż Parlament działał w oparciu o niepełne informacje, jakich mu udzielono, i zbadał swoją decyzję dopiero na podstawie późniejszych dodatkowych informacji, których, jak wskazano w pkt 101 powyżej, skarżąca była zobowiązana mu udzielić.

128 Po czwarte, co się tyczy niepodjęcia decyzji o wykluczeniu konsorcjum TEPting oraz podnoszonego naruszenia zasad proporcjonalności i przejrzystości wystarczy stwierdzić, że konsorcjum to zaproponowało wycofanie jego oferty złożonej w odniesieniu do części nr 4 i że Parlament przyjął tę propozycję. W konsekwencji nie można zgodzić się z tym argumentem.

129 Po piąte, Parlament wyraźnie wskazał w pismach z dnia 19 listopada 2014 r., że postępowanie w ramach przetargu zostało zawieszone w celu uzyskania niezbędnych informacji. W konsekwencji skarżąca nie może twierdzić, iż sądziła, że postępowanie będzie kontynuowane w normalny sposób.

130 Po szóste, nie można zarzucić Parlamentowi, że podjął zaskarżone decyzje po niezmiernie długim czasie. W tym względzie należy zauważyć, że Parlament otrzymał istotne informacje od interwenientów w dniu 12 listopada 2014 r. i siedem dni później zawiesił postępowanie. W ciągu trzech miesięcy od zawieszenia postępowania Parlament przeprowadził dochodzenie, które dotyczyło szeregu podmiotów gospodarczych, i przyjął rozpatrywane decyzje. Ponadto w niniejszej sprawie okoliczność, że skarżąca lub konsorcja IBI IUS i STEEL, w skład których wchodziła skarżąca, nie udzieliły we właściwym czasie niezbędnych informacji, utrudniła Parlamentowi zadanie. W konsekwencji argument skarżącej należy oddalić.

131 W świetle powyższych rozważań należy oddalić drugą część jedynego zarzutu i w konsekwencji oddalić skargę w całości.

W przedmiocie kosztów

132 Zgodnie z art. 134 § 1 regulaminu postępowania kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ skarżąca przegrała sprawę, należy obciążyć ją jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Parlament, zgodnie z jego żądaniem.

133 Ponadto zgodnie z art. 138 § 3 regulaminu postępowania Sąd może zdecydować, że interwenient niewymieniony w §§ 1 i 2 pokrywa własne koszty. W niniejszej sprawie należy stwierdzić, że interwenienci pokryją własne koszty.

Z powyższych względów

SĄD (czwarta izba)

orzeka, co następuje:

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Sopra Steria Group SA pokrywa, poza własnymi kosztami, również koszty poniesione przez Parlament Europejski.

3) CGI Luxembourg SA i Intrasoft International SA pokrywają własne koszty.

Kanninen Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín Reine

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 9 kwietnia 2019 r.

Podpisy

Spis treści

Okoliczności powstania sporu 2

Postępowanie i żądania stron 5

Co do prawa 7

W przedmiocie dopuszczalności drugiego żądania skarżącej 7

Co do istoty 7

W przedmiocie pierwszej części zarzutu, dotyczącej naruszenia przez Parlament kryteriów wykluczenia przewidzianych w art. 107 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia finansowego, naruszenia art. 158 ust. 3 rozporządzenia delegowanego oraz naruszenia specyfikacji 7

– Uwagi wstępne 9

– W przedmiocie istnienia okoliczności mogących rodzić sytuację, która mogłaby doprowadzić do konfliktu interesów 10

– W przedmiocie obowiązku udzielenia informacji wymaganych przez instytucję zamawiającą 12

W przedmiocie drugiej części jedynego zarzutu, dotyczącej naruszenia zasad przejrzystości, proporcjonalności i równego traktowania, o których mowa w art. 102 ust. 1 rozporządzenia finansowego 15

W przedmiocie kosztów 17